

POSTANOWIENIE

Dnia 28 stycznia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku M. z siedzibą w R. (Księstwo Liechtenstein),
obecnie M. w likwidacji z siedzibą w R. (Księstwo Liechtenstein)
przy uczestnictwie E. W., G. W. i J. W.
o wpis hipoteki przymusowej łącznej kaucyjnej w kwocie 27.958.907,50 zł
w dziale IV księgi wieczystej nr [...],
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 stycznia 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 26 maja 2020 r., sygn. akt VII Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. oddala wniosek uczestników o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Niniejsza sprawa dotyczy wpisu hipoteki przymusowej łącznej kaucyjnej na nieruchomości (lokalu mieszkalnym) wyodrębnionej z nieruchomości spółdzielni mieszkaniowej obciążonej tą hipoteką. Zaskarżone orzeczenie Sądu drugiej instancji zostało

wydane w następstwie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 19 czerwca 2019 r., II CSK 298/19, w którym - odstępując od swojego wcześniejszego poglądu - Sąd Najwyższy wykluczył objęcie hipoteką przymusową łączną kaucyjną lokalu stanowiącego odrębny przedmiot własności, wydzielonego z nieruchomości spółdzielni mieszkaniowej (pośrednio opowiadając się tym samym przeciwko obciążaniu właścicieli lokali - bez ich wyraźnej woli - odpowiedzialnością rzeczową za długi spółdzielni). W skardze kasacyjnej wskazano na wątpliwości związane z istotą rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego, a przede wszystkim z pytaniem, czy orzeczenie to nie dokonuje ponownej oceny przesłanek wpisu hipoteki stwierdzonych przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 27 lutego 2014 r., II CSK 349/13. Zagadnienia sformułowane w skardze kasacyjnej wydają się oczywiście niezasadne z trzech zasadniczych powodów. Rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego w postępowaniu kasacyjnym są ostateczne i nie mogą być weryfikowane następnie w innym postępowaniu kasacyjnym (a do przeprowadzenia takiej weryfikacji zmierza w istocie skarga kasacyjna). Postępowanie w sprawie II CSK 298/19 miało niezależny przedmiot od postępowania w sprawie II CSK 349/13, a tym samym bez wątpienia nie ma w tym zakresie zastosowania reguła *ne bis in eadem*. Związanie sądu powszechnego wykładnią dokonaną przez Sąd Najwyższy, o którym mowa w art. 398²⁰ k.p.c., dotyczy wyłącznie konkretnego postępowania, w którym wniesiono skargę kasacyjną, nie zaś wszelkich przyszłych postępowań mających za przedmiot daną rzecz czy prawo. Z tych powodów nie można stwierdzić, by wniesiona skarga kasacyjna była w jakimkolwiek stopniu uzasadniona, a tym samym, by występowały na jej tle przesłanki przyjęcia do rozpoznania. Odpowiedź na skargę kasacyjną została wniesiona po terminie, tym samym brak podstaw do zasądzenia kosztów postępowania kasacyjnego.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

jw
[aw]